

tilbage til at rose det foreliggende Udkast, og en anden æret Rigsdagsmand anførte, at Ingen endnu har paaviist det Slette deri, men det er ogsaa de Æneste, jeg har hørt, der have paataget sig at forsvare dette Udkast. Det førstnævnte ærede Medlem brugte imidlertid en ganske mærkelig Sætning, idet han nemlig sagde, at han stolede paa; at den sunde demokratiske Sands, der var i Folket, vilde, naar dette Udkast var vedtaget, modtage og benytte det paa den bedste Maade; men strax efter sagde han, at det maatte være Ministeriets Opgave at bringe den store Spaltning, som var i Folket, til Enighed. Stolte det ærede Medlem imidlertid saameget paa, at den sunde demokratiske Sands, naar Udkastet er vedtaget, vil finde det prisværdigt, behøver Ministeriet ikke at paatage sig denne Opgave; thi den er da opfyldt, før Ministeriet tager den i sin Haand. Han lagde os meget indtrængende paa Hjerte, at, hvad den mindre Landeiendomsbesidder vilde, det vilde den større ogsaa; de vilde spare, og de vilde, kort sagt, være enige i alle Henseender; men hvorfor da give de større Landeiendomsbesiddere denne selvstrevne Valgret? Hvorfor tør man da ikke lade Valgretten ligge, hvor den hidtil har ligget? Denne Argumentation er det bedste Beviis for, at den slyngne Enighed, ifølge hvilken den Æne ikke vil Andet, end hvad den Anden vil, ikke holder Stik. Dersom man vender Spørgsmaalet om og spørger, om de Større ikke vilde det Samme som de Mindre, saa siger jeg Nei; derpaa have vi mange Exempler. Der er altsaa talt om, at Valgretten til Lands-thinget efter 5te Junilovens § 44 kan gaae over til de større communale Raad, men man maa lægge Mærke til, at saadanne endnu ikke ere til, og da der var forelagt Forslag derom, — jeg feiler neppe, naar jeg siger, at det var i to Sæssioner, — førtes den egenlige Hovedkamp om den Maade, hvorpaa de store Amtsraad skulde sammensættes, netop fordi man vidste, at Valget af Landstingsmænd kunde gaae over til dem. Man kunde ikke blive enig om dette

Punkt, og derfor kom Udkastet ikke videre, hvoraf man vil see, at det ikke har været saa let en Sag at føre Landstingsvalgene over til de større Amtsraad; thi dem skulde vi først have, og Rigsdagen skulde først see at blive enig om Sammensætningen af dem. — Jeg skal ikke længere opholde den ærede Forsamling, men jeg troer dog at kunne formene, — og jeg fremsætter dette netop, fordi, som sagt, flere af de ærede Herrer, hvis Standpunkt nu er et andet end tidligere, have forsøgt at vælte Skjolden over paa os —, at, ligesom vi respectere dem, der sige Ja, men tidligere have staaet paa den anden Side og ogsaa i den foreliggende Sammensætning af Landstinget have seet en Fordærvelse for vor fremtidige Udførelse, saaledes troer jeg, at de bør have den samme Respect for vort Nei.

A. C. Hansen: Jeg kan begynde med, hvad der er ytret fra Flere, at jeg ikke tager Ordet for at bevirke, at noget Medlem skulde forandre sin Stemmegivning, idet jo vistnok Enhver i Forveien har taget sit bestemte Standpunkt og i Forveien er enig med sig selv om, hvorledes han vil stemme, men dengang jeg begjærte Ordet, nemlig ved forrige Mødes Begyndelse, da gjorde jeg det tildeels af den Grund, at der, uagtet der fra deres Side, der agte at stemme Nei til det foreliggende Forslag, gjentagende er rettet en Opfordring desangaaende til os, der agte at stemme Ja, var kun meget Faa fra vor Side, der havde udtalt, hvorfor de agte at sige dette Ja. De Fleste, der under de to foregaaende Behandlinger havde Ordet i den Retning, indskrænkede sig til nogle Modbemærkninger til deres Modstandere; men, efter hvad der idag er udtalt fra den Side, hvortil jeg i dette Spørgsmaal hører, kan jeg fatte mig kort og med ganske saa Ord motivere min Stemmegivning. Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til, hvad der ved forrige Mødes Begyndelse blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet hans Stillning i denne Sag meget ligner